

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Decimusquartus. Videlicet in hac passione esse silentium, quo mysticus se habet medio modo, viae, & patriae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

Videlicet in hac passione esse silentium, quo mysticus quodammodo se habet modo, modo via, & patria.

ARTICVLVS DECIMVSQVARTVS.

Iam mysticus sedebit [solitarius, a & tacebit, & leuabit se super se,] [præ cognitione factus absque cognitione, b & præ amore absque amore,] quo enim [ad superiora contendimus, eò magis verba aspectu rerum, quæ sub mentem cadunt, contrahuntur. quemadmodum etiam hoc tempore, in caliginem quæ mentem superat introeuntes, non breuem orationem; sed c silentium, & intelligentiæ priuationem reperiemus.] [Deus enim representatur animæ rationali, non sub ratione alicuius particularis attributi; sed quatenus in se infinitè amabilis est; sub eminentissima, & simplicissima ratione quæ omnes, & d excogitabiles rationes particulares amandi, comprehendit.] [Diuinæ autem mentes, quando post omnem mentis actionis e cessationem, mentium diuino numine permotarum eiusmodi fit cum diuina luce coniunctio, lucem ipsam maximis laudibus afficiunt, omnium quæ sunt detractio: atque hoc ipsum verè mirabiliterque illustrati à beatissima cum ea coniunctione, didicerunt lucem illam diuinam causam quidem esse eorum quæ sunt omnium; eorum autem nihil esse,

vt quæ singulari ratione secreta sit ab omnibus, ac diuinitatem quidem quæ essentiam superat, quidquid tandem sit bonitatis, Essentiæ, Essentia omni superior, nec vt verbum aut vim, neque vt mentem, aut vitam, vel essentiam fas est laudare cuiquam eorum, qui veritatis, quæ veritati omni superior est, amatores sunt atq; studiosi; sed vt eximio modo solutam, ac liberam ab omni habitu, aut motu, vita, visione, opinione, nomine, sermone, cogitatione, intelligentia, Essentia, statu, firmitate, coniunctione sine, infirmitate, denique à rebus omnibus.]

Itaque quando cum ipso Deo in perfectissima amoris actuacione vnum efficiuntur, vacant hic iam diuinæ mentes. diuina regnat vnitas, vnitateque diuina, formatae mentes agunt, affectantque vt benè sint, & bono quodam, essendo fruuntur; idè etiam nec intellectus, nec vita, nec essentia, ita Deo conueniunt, sicut bonum. quia ergò in tali Nunc existentia; ipsum bonum, seu communicatio diuinæ naturæ animam vsque ad eò silentiosè informat; medio quodam modo via, & patriæ se habet mysticus. & [in hac vita f supremo modo fruitionis, quæ est supra fidem, & infra diuinæ essentiæ visionem] viuit. sicut enim prius intellectus post conceptum Dei quidditatum in abstracto, seu pro vt sub eminentissima, & simplicissima ratione omnes possibiles, & excogitabiles rationes

Ecc 3

parti-

a Thren. 3. b Taul. Infit. c. 12. c S. Dion. Theol. Myst. c. 3. d S. Thom. 1. parte. e S. Dion. de diu. c. 1. f S. Thom. 2. 2. q. 180 a. 5. 6.

particulares amandi superexcedit, à gloria maiestatis oppressus fuit, ita ut nullum amplius verbum exprimere posset; sed lumine duntaxat diuino illustraretur suspensus; pari modo ipsa voluntatis actiuitas, supra intellectum exercita, remittere debet: ut diuino amore principaliter agente, ipsa autem passiuè se habente felicius agatur, quam agat. & [effectu amoris *a* qui est mutua inhaesio, & unio,] potiatur: ipsa autem animæ essentia, gratiæ, & ipsius vitæ æternæ sedes, non ut truncus absque sensu; sed sua perfectione, & vita quasi per introreceptionem potentiarum viuat, & in sensu diuino sibi soli proprio modo, eminenter alatur: ita ut tam arcta unio, fiat [actualis *b* perceptio Dei, siue prægustatio quædam gloriæ, pignus, & artha felicitatis æternæ,] per ipsum diuinum percipere, & sentire manens in actione vitæ, post, & supra operationes intellectus, & voluntatis, directè exercitas.

[O quam benè, & optimè est tunc *c* animæ amorosæ? quam serena, quam iucunda, quam vniformia, quam tranquilla sunt omnia tunc in ea? ubi tunc nebula vitiorum? turbines passionum? inuolutiones phantasmatum? varietates distractionum? inquietudo tentationum? nonne à præsentia solis iustitiæ, à conspectu, & ardore, atque fulgore solis sapientiæ, fugiunt omnia illa?] ita ut extra sphaeram, seu accessum sit rerum impertinentium; & pro eo

tempore, à nulla creatura inter turbati, aut contingi possit inter tempus, & æternitatem diuinitus suspensa. & sic verè, *d* unio mystica se habet medio modo inter duas species, scilicet claræ visionis patriæ, & virtutum Theologicarum fidei, spei & charitatis viæ. & certè si [cognitio hominis in statu *e* innocentia, erat media inter gloriam, & viam,] cur non etiam vique adedò eminentis communicatio, & bene-afficientia diuinæ naturæ, & vitalis vita, medio modo viæ, & patriæ suauem mentis excessum constituat? ibidemque, beata vita, in suo fonte viuat? non tam operando, quam accipiendo; vndè & consequenter dicitur,

Tum demum mysticum esse in summo modo huius vitæ, non operandi, sed à Deo accipiendi; tamen ad mensuram doni sapientiæ supernaturalis.

ARTICVLVS DECIMVSQVINTVS.

CVM de fruitionibus diuinis loquimur, magna differentia consideranda est, inter recipere, & operari; imò talis, qualis inter agere, & pati: quæ in exercitio actus perfectionem suam consequuntur, sicut excedentia & excessiua. Vndè licet in nunc præsentis de quo loquimur, [f anima per virtutem amatiuam super omnem imaginem,

a 1. 2. q. 28. a 1. & 2. *b* Gers. tract. 7. sup. Magnif. *c* Dion. Carth. de font. luc. a. 17. *d* Less. de sum Bon. l. 2. c. 1. *e* S. Bonau. f. d. 23 a 2. q. 3. *f* Harph. l. 3. p. 3. c. 24.